

خیلواکی

استقلال

www.esteqlaal.net

جمعه ۲۱ جنوری ۲۰۲۲

حمید انوری

"جو" جفنگ میگوئی!!

جو بایدن: اگر فکر می کنید کسی می تواند افغانستان را در یک دولت واحد متحد کند، دست تان را بلند کنید

"جو بایدن"، باز هم به ملت شریف افغانستان و به کشور محبوب ما توهین روا داشت. اگر هموطنان ما مائل باشند جفنگ پراگنی های جو بایدن را مطالعه کنند، می توانند به لینک بالا مراجعه نمایند. چرا این کمترین بجای استفاده از الفاظ و القاب متداول، فقط مخفف اسم کوچک یا همانا اسم اصلی وی، فقط از اسم "جو" استفاده کردم، خود سوالیست در خور اندکی درنگ.

زمانی که یک شخص، چه شاه باشد، چه گدا، چه امریکائی باشد، چه روسی، چه انگلیس باشد یا پاکستانی یا ایرانی یا چینائی و یا...، به مردم شریف افغانستان و کشور محبوب ما، توهین و تحقیر روا داشته و از سخنان سخیف و ناسنجیده استفاده میکند، پس باید منتظر عمل بالمثل باشد، نه کمتر و نه هم بیشتر. حال تفاوت ندارد که داخلی باشد یا خارجی.

"جو" جفنگ نگو! این بار نخست تو نیست که به کشور من توهین می نمائی، بار نخست جفنگ تهوع آور دیگری گفته بودی که گویا افغانستان باید تجزیه شود، زبانت لال!

و اینهم بار دوم است که باز هم جفنگ پراگنی میکنی. من اگر در آن مجلس حاضر می بودم، نه تنها دست خود را بالا میکردم، بلکه انگشت وسطی خود را نیز برایت بالا میکردم که حیف و صد حیف انگشت پاک و پاکیزه ام برای تو کثیف تر از هر گندی. حال باز هم شاید یک تعداد از هموطنان ما انتقاد کنند که این چه طرز نوشتن است.

هموطنان نازک بین ما صد البته که حق دارند انتقاد کنند و انتقاد شان هم بالای هر دوچشم، اما این کمترین در مورد مردم شریف افغانستان و کشور محبوب ما، افغانستان عزیز، از کوچکترین مسامحه هم کار گرفته نمی توانم و به هیچ بنی و بشر، در حد توان خود اجازه چنین بدعتی را داده نمی توانم،

آخر بزرگان هم گفته اند "مزن به در کسی به انگشت، تا نزنند به در تو به مشت"، حال که "جو" باز هم با انگشتان خون آلوده خود به در افغانستان عزیز میزند، صد البته که باید به در اش با مشت کوبید.

چرا امریکائی ها در بیست سال یا دو دهه، همیشه داد از اتحاد و اتفاق مردم افغانستان زدند، ولی در عمل چنان بازار تفرقه را گرم نگاهداشتند که در تاریخ افغانستان هرگز سابقه نداشته است. سه دوره حکومت فرمایشی و فرسایشی حامد کرزی که بانی و اساسگذار آن همین امریکائی ها بودند، رئیس جمهور انتخابی ایشان از قوم پشتون، یک معاون رئیس جمهور از قوم تاجک و دیگرش از قوم هزاره بود، در دوران اشرف غنی نیز همین بدعت را ادامه دادند و در حقیقت به تفرقه های قومی دامن زدند.

اگر واقعاً در کفش اشغالگران امریکائی، ریگی نبود، چرا هر سه مقام بلند در اختیار قوم شریف تاجک یا هزاره یا ازبک قرار داده نشد؟

تفرقه اندازی آخر شاخ و دم ندارد. اساس این رسم ناپسند را همین امریکائی ها در کشور ما گذاشتند. اشغالگران روسی هم در زمان تجاوز بر افغانستان، وزارت اقوام و قبائل را ایجاد کردند و ده ها و صد ها کار ناروای دیگر را جهت ایجاد تفرقه بین ملت شریف افغان، به راه انداختند و عاقبت به گودال تاریخ سپرده شدند. امریکائی ها هم بخواهی، نخواهی، شکست تلخی را در کشور ما تجربه کردند. انگلیس ها هم زمانی که در سه جنگ مدحش افغان- انگلیس، در کشور ما شکست قاطع خوردند، به سیاست روی آوردند و شعار "تفرقه بینداز و حکومت کن" را با تمام قدرت خود در افغانستان پیاده نمودند و به بسیار سادگی شکست هائی را که سه بار، بلکه چهار بار (در مورد جنگ چهارم افغان - انگلیس اگر زندگی بود در یک مقال دیگر خواهم نوشت)، در میدانهای جنگ تجربه نموده و از آنها خاطرات تلخی هنوز بخاطر دارند، در میدان سیاست جبران نمودند، یعنی بین مردم شریف افغانستان تفرقه ایجاد کردند و حکومت کردند و امریکائی ها هم همان حربه سخیف، اما کارا، را در افغانستان به کار بردند و میبرند هنوز که شکست در میدانهای جنگ را جبران کرده باشند و "جو" هم جفنگ می گوید و فکر میکند بسیار زرنگ و کارکشته است. ما مردم یک ضرب المثل بسیار زیبا و رسا در این مورد داریم که: "مگس چه میکند، فقط دل را بد میکند" و جو هم فقط باعث دل بدی است و دگر هیچ.

"جو" میگوید: [... او افزود که این کشور "گورستان امپراطوری ها" شده است، به همین دلیل محکم که مستعد اتحاد نیست.]

به این میگویند "جفگ"، آخر اگر این مردم در مقابل متجاوزین اتحاد نمی داشتند، چگونه کشور شان گورستان امراتوری ها می شد و چگونه می توانستند سه امپراتوری قدرتمند دنیا را با شکست های قاطع و شرم آور از کشور شان بیرون کنند!؟

"آقای بایدن در دوره کارزارهای انتخاباتی نیز گفته بود: "درباره افغانستان باید بگویم، من کاملا مخالف ایده ملت سازی در این کشور بودم... ممکن نیست که آن کشور متحد شود، هیچ امکان ندارد که آن کشور یکپارچه شود."

همین اکنون که حکومت به دست طالبان است، خوب یا بد، زشت یا زیبا، کارا یا بی کاره، دیموکرات یا دیکتاتور، و...، بصورت یکپارچه و متحد رهبری می شود. یک عسکر خارجی در کشور وجود ندارد، "جو" و "اوف" ای هم در کار نیست، کرزی و عبدالله هم که شکر خدا به تاریخ سپرده شدند، اما امریکائی ها داد و فغان و واویلا سر میدهند که در افغانستان "حکومت فرا گیر و همه شمول" نیست و...، از نگاه مقامات قصر سفید و پنتاگون شان، حکومت "همه شمول"، همان حکومتی است که به فرمان شان بر قصد و اگر اربابان امریکائی گفتند، شیر سیه است و نمک شیرین، باید آنرا تائید و تصدیق کنند و دعای سر عساکر جنایتکار و متجاوز شانرا نیز بکنند.

"جو" می گوید: "ما هر هفته در مدت ۲۰ سال یک میلیارد دلار در افغانستان مصرف می کردیم. اگر شما فکر می کنید کسی می تواند افغانستان را در یک دولت واحد متحد کند، دست خود را بلند کنید."

"جو" خوب میداند که هفته بیست میلیارد دالر اهدائی امریکا به حکومت های شراکتی مورد نظر شان در کابل، از یک جیب عمو سام خارج می شد و به جیب دیگرش سرازیر میگردید و مقامات بلند رتبه مورد نظر شان در افغانستان اشغال شده همه را به حساب های متعدد بانکی شان در امریکا و سویس و آلمان و فرانسه و دوی و امارات و...، انتقال میدادند که از سنگ صدا بلند می شد و از عمو سام، نه.

به یکی از گزارشات متعدد سیگار در مورد استناد میکنیم:

۲۲ عقرب ۱۳۹۷

گلوب اند میل - روبرت فیف و میشل زیلیو

بازرس خاص امریکا برای بازسازی افغانستان می گوید که میلیاردها دالر کمک خارجی به افغانستان، به شمول پول کانادا، به دلیل ضایعات گسترده، نظارت ضعیف و فساد همه گیر از دست رفته است.

سیگار در گزارشی به کنگره ای امریکا گفته است که کمک های مالی برای ساخت کلینیک های بی برق و آب، مکاتب بدون شاگرد و ساختمان هایی که در باران به معنی واقعی کلمه آب شده و فروریخته اند، مصرف شده است. همچنین مقامات محلی فاسد که مسوول رساندن پول کمکی به کارگران بوده اند، به گفته ای گزارش دست به ایجاد «کارگران خیالی»، بروکرات های غیرنظامی، پولیس و سربازانی زده اند که وجود خارجی ندارند، و بعد این پول ها را که ظاهراً به کارگران واقعی پرداخت شده، برای خودشان نگهداشته اند.

جان سوپکو، رییس سیگار در مصاحبه اش با گلوب اند میل، می گوید: «فساد زیادی وجود دارد [اما] بیشتر آنچه که ما شناسایی کرده ایم، برنامه های احمقانه هستند که واقعا ضعیف مدیریت می شوند و در آن ها هیچ پاسخگویی در کار نیست. هیچ کسی واقعاً به خاطر به هدر رفتن پول بازخواست نمی شود».

گزارش های اخیر دفتر آقای سوپکو فقدان نگران کننده نظارت مالی و سوء مدیریت گسترده را در دو صندوق غربی، یعنی صندوق وجهی بانک جهانی برای بازسازی افغانستان و صندوق قانون و نظم برای افغانستان که از سوی سازمان ملل متحد مدیریت می شود، نشان می دهد. صندوق وجهی قانون و نظم برای آموزش و تجهیز نیروهای امنیتی افغانستان استفاده می شود.

آقای سوپکو می گوید که مقامات محلی، سودمندی برخی از این برنامه ها را زیر سوال بردند: «یافته های ما این است که بانک جهانی اساساً نمی دانسته که پول ها چگونه مصرف می شوند و... حتا افغان ها می گویند که برخی از این برنامه ها واقعا بیهوده بوده اند، اما راهی برای متوقف کردن آن ها وجود نداشت».

آقای سوپکو می گوید: «این مسأله برای سال ها یک نگرانی بوده است. من در افغانستان احتمالاً بیشتر از کمپین ها در فیلم Ghost Busters در تعقیب ارواح بوده ام. حساب میلیاردها دالر به کنار، ما از میلیون ها دالر پول صحبت می کنیم که ممکن است به جیب اشباح و ارواح منتقل شده باشد».

میگان گراولین سخنگوی وزارت امور خارجه ای کانادا می گوید که سازمان ملل متحد قصد دارد تا پایان ماه نوامبر، از سیستم پرداخت الکترونیکی و کارت های شناسایی بیومتریک برای ۹۷ درصد پولیس استفاده کند.

خانم گراولین ادامه می دهد: «این امر به حل مشکل «پولیس خیالی» در نیروی پولیس افغانستان کمک کرده است».

آقای سوپکو می گوید که ماه گذشته یک مقام ارشد امریکایی از او خواسته تا تفتیش دیگری را در باره ای افسران خیالی پولیس افغانستان انجام دهد.

آقای سوپکو می گوید که هدف ۹۷ درصدی غیرواقع بینانه است زیرا تنها ۴۴ درصد افسران پولیس افغانستان که در فهرست پرداختی‌ها ثبت شده‌اند، واقعا وجود خارجی دارند.

او می گوید: «به امید خدا که منابع کانادایی شما کاملا درست باشند. اما... من کمی تردید دارم و به همین دلیل ما در حال بررسی هستیم».

آقای سوپکو می گوید که شواهد جدی وجود دارد که برخی از کمک های مالی به جیب طالبان رسیده است. گفته می شود که طالبان در مناطق تحت کنترل شان، از کارگران پروژه های خارجی مالیه می گیرند و جنگ سالاران فاسد گلوله، سوخت و غذایی را که با پول غربی برای ارتش افغانستان خریداری شده بود، گرفته و به شورشیان داده اند.

او می گوید، درسی که می توان از مصرف میلیاردها دالر در افغانستان آموخت این است که نباید این قدر پول هنگفت را این قدر سریع و با نظارت و پاسخ گویی بسیار اندک مصرف کرد؛ مخصوصا در کشوری جنگ سالاران و ترس آن ها حکومت می کنند.

او می گوید: «ما با جنگ سالاران بسیار و چهره های مافیایی فاسد گیر کرده ایم. ما با آن ها، در واقع با آدم های بد، در نزد بسیاری از افغان ها شناخته شده ایم».

مقامات امریکائی در کابل و واشنگتن بخوبی اطلاع داشتند و گزارش های مستند در اختیار شان گذاشته شده بود که از میلیارد ها دالر کمکی برای افغانستان، بگفته ما مردم، از گاو غدود اش هم به مردم مظلوم افغانستان و باز سازی کشور شان مصرف نمی شود، بلکه در چنگ یک مشت افراد فاسد و سود جوی داخلی و خارجی، حیف و میل می شود، اما چون مقامات مذکور جریان رفت و آمد آن پول ها را زیر نظر داشتند، هرگز اعتراض و بازخواستی نکردند، بلکه در عوض با آن افراد و اشخاص فاسد داخلی و خارجی شریک شدند و در منفعت باهم در داد و معامله نشستند، آیا پسر ارشد همین "جو"، یعنی "هنتر باین" در فساد های مالی که از سوی پدرش حمایت می شد، میلیون ها دالر عاید نداشته است. فساد هم شاخ و دم ندارد و ملیت نمی شناسد. به این لاینک از "نیویارک پوست" کلیک کنید و در مورد فساد "جو" و پسرش معلومات حاصل کنید که خالی از مفاد نخواهد

بود: <https://youtu.be/nYubHywJsnc>

"جو"! هرگاه بعد از این خواستی نامی از افغانستان و مردم شریف و نجیب آن بیری، دهن کثیفت را با هفت آب که کم است نه، بلکه با هفتاد آب گلاب بشوی.